

Sygnatura akt I C 2658/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Jelenia Góra, dnia 09-07-2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Siwek

Protokolant: Marcin Szczypiński

po rozpoznaniu w dniu 09-07-2013 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w W.

przeciwko J. P.

o zapłatę

powództwo oddała.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 09 października 2012 r. (...) sp. z o.o. w W. domagała się zasądzenia od J. P. kwoty 1.520,46 zł wraz z ustawowymi odsetkami od wskazanych kwot.

W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, iż zawarła z pozwanym umowę o świadczenie usług. Zgodnie z zawartą umową powód zobowiązany był świadczyć usługi polegające na udostępnianiu kodowanych programów telewizyjnych oraz radiowych, natomiast pozwany zobowiązany był uiszczać miesięczne opłaty z tytułu świadczonych na jego rzecz usług w terminach wskazanych w dokumentach płatniczych. Pozwany nie uregulował należności wynikających ze wskazanych dokumentów płatniczych. Zgodnie z obowiązującymi warunkami umowy, w związku z brakiem zapłaty należności wynikających z wystawionych dokumentów płatniczych, umowa została rozwiązana. Ponadto z uwagi na fakt niedotrzymania warunków umownych przez pozwanego, zgodnie z zawartą umową, została naliczona kara umowna na dowód czego została wystawiona nota obciążeniowa. Do dnia wniesienia powództwa pozwany nie uregulował zobowiązań wynikających z wystawionych dokumentów płatniczych.

Nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym z dnia 25 października 2012 r., w sprawie o sygnaturze akt VI Nc-e 1765873/12, Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie powództwo strony powodowej uwzględnił w całości.

Od powyższego orzeczenia w dniu 09 listopada 2012 r. sprzeciw w formie elektronicznej wniósł J. P., zarzucając przedawnienie roszczeń.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 listopada 2008 r. J. P. zawarł z (...) sp. z o.o. w W. umowę o świadczenie usług.

(Dowód: - umowa z dnia 12.11.2008 . k. 26)

Z tytułu świadczonych usług oraz z tytułu kar J. P. jest winien (...) sp. z o.o. w W. kwotę 1.520,46 zł.

Data wymagalności ostatniej z kwot należności przypadła na dzień 20 września 2009 r.

(Dowód: - faktury VAT k. 27 – 29v

- nota obciążeniowa k. 30

- faktura korygująca k. 31 - 31v

- cennik k. 32 – 33

- regulamin świadczenia usług k. 34 – 35v

- warunki promocji k. 36)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie bezspornym było, że w dniu 12 listopada 2008 r. strony zawarły na okres 24 miesięcy umowę o świadczenie usług, której przedmiotem było udostępnianie przez stronę powodową kodowanych programów telewizyjnych i innych usług.

Pozwany nie zakwestionował wysokości wierzytelności jaką posiada w stosunku do niego strona powodowa.

Tym samym na podstawie art. 230 k.p.c., uwzględniając przedłożone w sprawie dowody, należało uznać że pozwany przyznał iż posiada zadłużenie wobec strony powodowej i wynosi ono 1.520,46 zł.

Pozostała zatem kwestia przedawnienia roszczenia.

Zgodnie bowiem z art. 118 k.c. dla roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej okres przedawnienia wynosi trzy lata.

Tymczasem data wymagalności ostatniej z kwot należności przypadała na dzień 20 września 2009 r. (nota obciążeniowa z dnia 14 września 2009 r.), zaś pozew został wniesiony dopiero w dniu 09 października 2012 r.

Tym samym tak należność ze wskazanej noty obciążeniowej jak i należności z faktur VAT, które miały wcześniejszy termin wymagalności, już się przedawniły.

Trzeba było zatem odpowiedzieć na pytanie, czy J. P. podniósł zarzut przedawnienia roszczeń i czy zrobił to skutecznie.

W ocenie Sądu Rejonowego sformułowanie zawarte w sprzeciwie z dnia 09 listopada 2012 r. od nakazu zapłaty z dnia 25 października 2012 r., sygn. akt VI Nc-e 1765873/12, zawiera w sobie zarzut przedawnienia roszczeń.

Należało przeto rozważyć czy zarzut ten wywołuje skutki prawne w niniejszym postępowaniu, skoro pozwany wezwany do uzupełnienia sprzeciwu, do dnia zamknięcia rozprawy nie uczynił zadość wezwaniu.

Zdaniem tutejszego Sądu podniesiony zarzut wywołał skutki prawne.

Przede wszystkim bowiem przedmiotowe postępowanie stanowi kontynuację postępowania w którym podniesiono zarzut przedawnienia roszczeń. Sprzeciw złożony przez pozwanego w postępowaniu elektronicznym, w którym to sprzeciwie został zawarty zarzut przedawnienia, sam w sobie wywołał skutki prawne w postaci utraty mocy nakazu zapłaty z dnia 25 października 2012 r., wydanego w sprawie o sygnaturze akt VI Nc-e 1765873/12. Sprzeciw pozwanego został złożony w formie przewidzianej dla postępowania elektronicznego (art. 505³¹ § 2 – 4 k.p.c.). Ponadto przepis art. 505³⁷ § 3 k.p.c. nie zawiera rygору pod jakim Sąd winien wezwać pozwanego do uzupełnienia sprzeciwu, a w szczególności że w razie nieuzupełnienia, zarzuty podniesione w sprzeciwie na etapie elektronicznego postępowania upominawczego tracą moc.

I dlatego też, uznając że J. P. skutecznie podniósł zarzut przedawnienia roszczeń, Sąd Rejonowy oddalił powództwo (...) sp. z.o.o. w W. jako bezzasadne.